

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за допълнение на
Закон за ратифициране на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и на Допълнителния протокол към нея от 20 март 1952г.

Параграф единствен.

Създава се нов чл. 3 със следното съдържание:

„Чл. 3. Всяка година до 30 март Министерският съвет внася в Народното събрание годишен доклад за влезлите в сила окончателни решения на Европейския съд по правата на човека по дела заведени срещу Република България и предприетите мерки за тяхното изпълнение.”

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник”.

Вносители:

ЧЕТИН КАЗАК

ЛЮТВИ МЕСТАН

ЮНАЛ ЛЮТФИ

ТУНЧЕР КЪРДЖАЛИЕВ

МОТИВИ

Хроничен проблем за България е незачитането на международни препоръки, насочени към съобразяване на законодателството с правозащитните стандарти и към преодоляване на законодателни дефекти, които ерозират или пряко нарушават гражданските права. Това се отнася с особена сила за осъдителните решения на Съда в Страсбург и предписваните от тях административни и законодателни мерки. Както се посочва в резолюцията на ПАСЕ от 26 януари 2011 г. България е една от деветте държави в Европа с „големи системни пропуски”, водещи до повтарящи се нарушения на Европейската конвенция за правата на човека. Нашата страна попада в този списък с три проблемни области на неизпълнение на осъдителни решения на Съда по правата на човека:

- а) смъртни случаи и насилие върху лица, намиращи се във властта на правоохранителните органи и липса на ефективно разследване на тези случаи;
- б) нарушаване на правото на зачитане на семейния живот при депортиране;
- в) прекомерна продължителност на съдебните дела и липса на ефективни средства за защита срещу това.

Наред с това, въпреки няколко резолюции на Съвета на Европа за ролята на националните парламенти за спазване на правата на човека, все още не е въведен цялостен механизъм за оценка на съответствието на приеманите закони с правозащитните стандарти. Няма и ефикасна парламентарна процедура за контрол върху правителството за изпълнение на осъдителните решения на Съда в Страсбург.

През юни 2011 година бе приета нова **Резолюция 1823 на ПАСЕ „Националните парламенти: гаранти на човешките права в Европа”**. В тази резолюция се подчертава уникалната роля, която имат парламентите за спазването на човешките права и се настоява за въвеждането на каталог от мерки и парламентарни процедури в тази посока. Предлаганият законопроект е насочен към въвеждането в българското законодателство на една от тях:

- задължение за правителствата да представят пред законодателната власт редовен доклад за изпълнение на осъдителните решения на Съда в Страсбург.

Повдигайки за пореден път тези въпроси в своя Осми редовен доклад „За състоянието на парламентарното управление” **Институтът за модерна политика** формулира идеята да бъде въведено задължение за Министерския съвет да внася в парламента ежегоден доклад за броя и характера на осъдителните решения на Съда в Страсбург срещу България и за необходимите законодателни и административни мерки за преодоляване на причините за тези осъждания.

На базата на това предложение и воден от разбирането, че народните представители трябва активно да взаимодействат с компетентните граждански организации особено в области като основни права и свободи, прозрачност и отчетност на институциите, предлагаме настоящия законопроект.

По този начин ще се създаде допълнителен механизъм за парламентарен контрол и информиране на Народното събрание за работата на изпълнителната власт по прилагане на правозащитните стандарти, произтичащи от практиката на Съда в Страсбург.

Конкретно, законопроектът предвижда допълнение на ратификационния закон, с който България стана страна по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и на Допълнителния протокол към нея от 20 март 1952 г.

ВНОСИТЕЛИ:

ЧЕТИН КАЗАК

ЛЮТВИ МЕСТАН

ЮНАЛ ЛЮТФИ

ТУНЧЕР КЪРДЖАЛИЕВ